

ఆసంఘుటితిరంగ కాల్కులను మోసగించే పాలకుల వీధికాలు

భారతదేశంలోని అసంఘుటితరంగంలో పనిచేసువు, 42 కోట్లమందిగా వున్న కష్టజీవుల నుండే మనదేశ స్వాల జాతీయోత్సు (జిడిపి)లో 50శాతం ఆదాయం సమకూరుతున్నదని అధికారిక గణాంకాలే తెలుపుతున్నాయి. ఈ అసంఘుటిత కార్బూకుల్లో రిక్షాలాగేవారు, భవన నిర్మాణ కార్బూకులు, వీధుల్లో చిన్నవ్యాపారులు, వ్యవసాయ కూలీలతో సహా పలు రకాల పనులు చేసే వారున్నారు. వీరంతా ప్రజాస్వామిక దేశంగా చెప్పబడుతున్న మనదేశంలోని రాజకీయార్దిక వ్యవస్థ నిర్వక్షం చేయబడిన అనాధలు.

సాప్రాజ్యవాద ప్రపంచికరణయొక్క నయా ఉదారవాద విధానాలను వేగంగా మనదేశంలో అమలుచేయటాన్ని సమర్థించే సాంప్రదాయక ఆర్థికవేత్తలతో సహా అనేకమంది ఆర్థికవేత్తలు కూడా నిరుపేదలకు, రోజువారి కార్బూకులకు సంక్లేషమాన్ని కల్పించటంలో ఈ విధానాలు సంపూర్ణంగా విఫలమవ్యటమేగాకుండా వారి దుర్భాగ్య స్థితిగతులను మరింత తీవ్రంచేశాయనే అంశాన్ని అంగీకరించవలసివస్తోంది. అలాగే ఈ ప్రజాస్వామికానికంతటికీ చట్టబిధి రక్షణలను, జీవనోపాధి అవకాశాల్ని, గౌరవప్రదమైన జీవనాన్ని అందించే సమర్థవంతమైన, చక్కగా పనిచేసే సామాజిక భద్రతా యంత్రాంగంయొక్క అవసరాన్ని గురించి కూడా వారు సిఫార్సు చేయాల్సివస్తోంది.

మనదేశంలో సాప్రాజ్యవాద ప్రపంచికరణ యొక్క నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలను ప్రారంభించి, అమలుచేసిన పిని నరసింహోవు, మన్మహాన్నింగ్ల పాలనాకాలం నుండి మొదలుకొని ఈనాటి వరకు పాలకులంతా పేదరికాన్ని తొలగిస్తామని, త్రామిక ప్రజాస్వామికానికి సంక్లేషమాన్ని అందిస్తామని బడాయి మాటలు చెప్పటమే తప్ప, ఈనాటికీ అలాంటి వాగ్గానాల్ని నీటి మూటలుగానే మిగలటంతోపాటు, మరింతగా మరింతగా ప్రజాస్వామికం పేదరికంలో కూరుకుపోతూనే వున్నారు. మనదేశంలో అభ్యద్రతలో నున్న, రక్షణలేమీ లేకుండా వున్న అసంఘుటిత రంగంలోని కార్బూకులను ఉధ్ద రిస్తామని ప్రకటించి వరుసగా అధికారంలోకి వచ్చిన, వస్తున్న ప్రభుత్వాలన్నీ కూడా వారు ప్రకటించిన విధంగా కార్బూకులకు ఏవిధమైన సామాజిక భద్రతను, సంక్లేషమాన్ని అందించలేక పోయాయనేది వాస్తవం.

వివిధ రకాల ఆకర్షణీయమైన పేర్లతో కేంద్రప్రభుత్వం, వివిధ రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు ఎన్నోన్నే రకాల పెస్తను పథకాలను ప్రవేశపెడు తన్నపుటికీ, ఆ పథకాలస్తే రక్షణ పేరుతో కార్బూకులను మోసించేసేవనీ, ఆయా రాజకీయ పార్టీలు ఎన్నికలలో నెగ్గిందుకు కార్బూకుల ఓట్లను రాబట్టుకునే వంచనాత్మకమైనవేనని రుజువు అయ్యాయి.

దీనితోపాటుగా చర్చకురాని మరింత ముఖ్యమైన అంశం మరొకటి వుంది. అవసరంలో వున్న కార్బూకులకు వీరు ప్రకటిస్తున్న అనేకానేక పెస్తను పథకాలేవీ ఎలాంటి ప్రయోజనాన్ని కలిగించటంలేదు.

పెట్టుబడిదారీ విధానపు నయాఉదార ఆర్థిక విధానాల ప్రారంభానికి ముందుకాలంలో సంక్లేషమర్యాం తరహా ఆర్థిక దృవ్యధం కొనసాగిన రోజులలో, కార్బూకుల సామాజిక భద్రతలో భాగంగా ప్రభుత్వాలే సంక్లేషమ చర్చలుగా పేర్కొంటూ పెస్తను పథకాలను అమలుచేసేవి. వాటికి నిధులను ప్రభుత్వాలే పూర్తిగా సమకూర్చేవి. కార్బూకులనుండి ఎలాంటి చందాలను కోరేవి కావు. ప్రభుత్వాల బాధ్యతగా దానిని భావించేవి.

అయితే, ప్రభుత్వాలు ఏవిధమైన సామాజిక భద్రతలను చేపట్టరాదని, అలాంటి బాధ్యతల నుండి తప్పుకోవాలని, కార్బూకులు లేదా సంబంధిత ఉద్దేశ్యులే తమ స్వీయ సంపాదనలనుండి మాత్రమే సామాజిక భద్రతను తమకు తామే కల్పించుకోవాలని పెట్టుబడిదారీ నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు నిర్దేశిస్తున్నాయి.

దీనికనుగుణంగానే నిర్దేశిత పెస్తను విధానం స్థానంలో కార్బూకుల లేదా ఉద్దేశ్యులు చందాలతో కూడిన కాంట్రిబ్యూటరీ పెస్తను విధానాన్ని (సిపిఎస్) ముందుకు తెచ్చారు. ఈ విధానంలో కార్బూకులు లేదా ఉద్దేశ్యులు తమ ఆదాయాలనుండి నిర్దేశిత చందాలను క్రమం తప్పకుండా చెల్లించాల్సి వుంటుంది. ఈవిధంగా కార్బూకులు లేదా ఉద్దేశ్యులు తమ సామాజిక భద్రతకోసం తామే పూనుకోవలసివస్తోంది.

పాలితుల సంక్లేషమ బాధ్యతను రాజ్యం లేదా ప్రభుత్వం వహించజాలదనే పెట్టుబడిదారీ సూత్రంపై ఆధారపడి, వివిధ ఆకర్షణీయ పేర్లతో మన దేశంలో ఈ పెస్తను పథకాలు ఉనికిలోకి వచ్చాయి. అటల్ పెస్తను యోజన, ఎన్పిఎస్ మొదలైన వాలితోపాటుగా ఆంధ్రప్రదేశ్లో గత ప్రభుత్వం అమలులోకి తెచ్చిన ‘చంద్రన్న బీమా’ వంటి ఎన్నో పథకాలున్నాయి. ఇలాంటి పథకాలను ప్రవేశపెట్టటంతోపాటు ఇప్పున్న అసంఘుటిత రంగంలోని అభ్యద్రతతో కూడిన, రక్షణలేకుండా వున్న అసంఖ్యాక కార్బూకులకు అధికారంలోనున్న ఆయా పార్టీలు ప్రసాదిస్తున్న ఓ వరం అని ప్రచారం చేసుకుంటున్నారు.

వాస్తవానికి ఈ నూతన సిపిఎస్ విధానంలో దాగివున్న మరో వాస్తవం వుంది. ఇదెక్కడా చర్చించబడటంలేదు; వెల్లడికావటంలేదు.

నిరుపేదలు, కష్టజీవులుగానున్న ప్రజాస్వామికం 90శాతంగా వున్నారు. వీరంతా చాలా కొద్ది మొత్తాన్ని చందాగా చెల్లించనప్పటికీ అది చాలా పెద్దమొత్తంగా పోగుపడుతుంది. ప్రభుత్వాలు మరే రూపంలోనూ ఇంతటి ఆదాయాన్ని సమకూర్చులేవున్నది వాస్తవం.

జూదతరహో పెట్టుబడిదారీ మార్కెట్ కార్యకలాపాలలో ఈ మొత్తాన్ని మదుపుచేయటానికి, బదా ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులకు తక్కువ వహిలకు రుణాలు అందించేందుకు ప్రభుత్వాల చేతుల్లో ఈ ‘మొత్తాలు’ తోడ్చుడుతున్నాయనేది వాస్తవం. చందాల రూపంలో కార్బూకులు లేదా ఉద్యోగుల నుండి వసూలు అయ్యే డబ్బు మొత్తం చాలా అధికంగా వుండటం, మరోషైపున కార్బూకులు లేదా ఉద్యోగులకు తిరిగి చెల్లించాలిన మొత్తాలు చాలా తక్కువగా వుండటంతో, నిరుపేద, కష్టజీవులైన ప్రజానీకం చెల్లించే ఈ చందాల మొత్తాన్ని పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అభివృద్ధికి పాలకులు మూలధనంగా, మదుపుగా ఉపయోగిస్తున్నారు. పెన్సనుకోసం కార్బూకులనుండి వసూలుచేసిన చందాల మొత్తాలను జాగ్రత్తగా నిర్వహించే బాధ్యతనుండి ప్రభుత్వాలు తప్పకో వటంతో, ఈ నిధులన్నీ బదా పెట్టుబడిదారులు, బదా వాణిజ్యపేత్తలు దిగిమింగటానికి, వారి అభివృద్ధికి కట్టబెట్టటమే జరుగుతోంది.

బదా పెట్టుబడిదారులు బ్యాంకులనుండి తీసుకున్న వేలకోట్ల రుణాలను తిరిగి చెల్లించక పోవటంతో నిర్దిశ ఆస్తులు(ఎన్పిఎఫ్) పెరిగి పోయి బ్యాంకులు దివాలాతీయటం, కార్బూకులు చందామొత్తాలను ఆ బ్యాంకులకు తరలించి వాటిని కాపాడటం వంటి చర్యలన్నీ ప్రస్తుతం జరుగుతున్నాయి. ప్రజల ధనాన్ని బాహీటంగా లూతీ చేయటం మినహా ఇది మరొకటి కాదు.

అభివృద్ధిచెందిన దేశాలలో కూడా పెన్సను నిధులవంటి ప్రజాధనాన్ని దివాళాతీయించి, చందాదారులైన కార్బూకులను నిలవునా మోసగించటం అనేక సందర్భాల్లో జరిగింది.

ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలోని ఉద్యోగులు, కార్బూకులు, ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు సైతం ఇప్పటికే ప్రభుత్వాలు ముందుకు తెచ్చిన నూతన పెన్సను విధానాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ పాత పెన్సను విధానాన్ని పునరుద్ధరించవలసిందిగా డిమాండ్ చేస్తూ ఆందోళనలు సాగిస్తున్నారు.

మరోషైపున ఎంప్లాయిస్ ప్రావిడెంట్ ఫండ్(ఇపిఎఫ్) పెన్సనుదార్ల కూడా తాము చెల్లించిన చందాల సరైన లెక్కలపై ఆధారపడి తమకు రావటిన న్యాయమైన పెన్సను మొత్తాలను చెల్లించాలని డిమాండ్ చేస్తూ వస్తున్నారు. వివిధ కేసుల సందర్భంగా సుట్రీంకోర్ట్ వెలువరించిన అనేక ఆదేశాలను పరిగణలోకి తీసుకొని ఇపిఎఫ్ పెన్సనుదార్లకు ఘర్తిగా న్యాయబద్ధంగా వారికి రావటిన మొత్తాలను చెల్లించాలని వారు కోరుతున్నారు.

అయితే వీటిని అదుపుచేయవలసిన కేంద్రప్రభుత్వం, సుట్రీంకోర్ట్ ఆదేశాలను బేఖాతరు చేస్తూ, పెన్సనుదార్ల న్యాయమైన హక్కును నిరాకరిస్తూ, నిర్భావంగా వ్యవహార రిస్తూంది. ఇపిఎఫ్ ట్రిస్టువద్ద ఇపిఎఫ్ చందాదారులకు చెందిన భారీ మొత్తాలలో చందాల పోగుపడివున్నప్పటికీ వారికి కిలీసంగా 2000/- రూ॥ నెలవారీ పెన్సను చెల్లించటానికి కూడా సిద్ధంగా లేదు.

మనదేశంలో పాలకులు అమలుచేస్తున్న పెన్సన్ల నిర్మాకం ఇలా వుండగా, సార్వత్రిక ఎన్వికలకు ముందుగా కేంద్రంలోని ఎన్విడి ప్రభుత్వం అసంఘటితరంగ కార్బూకులకు మరో సార్వత్రిక పెన్సను పథకాన్ని ప్రకటించింది. అసంఘటిత రంగంలోని కోట్లాడి నిరుపేద శ్రావికులకు ఈ పథకం సామాజిక భద్రతను కల్పిస్తుందని ప్రచారం చేసుకుంటున్నారు. ‘ప్రధానమంత్రి శ్రమయోగి మంధాన్ యోజన’ పేరున తాత్కాలిక బడ్జెట్లను ప్రవేశపెట్టే సందర్భంగా కేంద్రప్రభుత్వం దీనిని ప్రకటించింది. ప్రభుత్వం దీనికి తాత్కాలికంగా కేవలం 500 నోట్ల రూ॥ నిధిని కేటాయించింది. ప్రతి సం॥రం 2 కోట్లమంది కార్బూకులను ఈ పథకంలో చేర్చటం లక్ష్యంగా వుందని, ప్రపంచంలో ‘అతి పెద్ద పెన్సను పథకం’ ఇదేనని వారు జబ్బులు చరుచుకుంటున్నారు.

ఇది కూడా ‘చందా’ పథకమే తప్ప, మరోటి కాదు. ప్రతి కార్బూకుడు లేదా ప్రమాణిచి 18వ ఏట ప్రారంభించి తన ఆదాయంనుండి ప్రతినెలా 55 రూ॥లను ఈ పథకంలో భాగంగా చందాదారునిగా చెల్లించాలి. అలాగే 29 సం॥ల వయసువరకువున్న కార్బూకులు నెలకు 100/- రూ॥ చౌపూన చెల్లించాలి. అప్పుడు మాత్రమే, 60 సం॥లు నిండిన చందాదారులైన కార్బూకులకు నెలకు రూ॥3000 పెన్సను రూపంలో చెల్లిస్తామని చెబుతున్నారు.

గత 10 సం॥ల కాలపు ద్రవ్యోల్యమాన్ని పరిగణలోకి తీసుకుంటే, 60 సం॥లు నిండిన తర్వాత కార్బూకునికి 3 వేల రూ॥చెల్లిస్తామని చెప్పున్నప్పటికీ వాస్తవిక అర్థంలో దాని విలువ 500 రూ॥ మాత్రమేనని అర్థంచేసుకోవాలి. అంతేగాక కార్బూకునిగా పనిలోకి చేరిన ఓ స్క్రీటీ, దశాబ్దాల తర్వాత అతను పనినుండి విరమణ చేసే నాటికి ఈ పథకం దివాలాతీసి మూసి వేయరని గ్యారంటి లేదు.

నిరుపేదలైన శ్రావిక ప్రజానీకానికి ఏ వ్యతి లేదా ఉపాధి గ్యారంటి లేదనేది వాస్తవం. కనుక గ్యారంటి ఆదాయం లేని వీరంతా నెలవారీగా చెల్లింపులు చేయటం భారమైపోయి, ఏదో ఒక రశలో చందా చెల్లింపులను నిలిపివేయటం జరుగుతుంది. అనుకున్న షరతుల ప్రకారం చెల్లింపులు చివరివరకూ చేయలేదు కనుక, 60 సం॥లు నిండిన ప్రజానీకానికి ప్రకటించి, అతనికి పెన్సను అందజేయరు.

అత్యంత వెనుకబడిన లెసోఫో, బోలీవియా, బోల్ట్స్ వానా వంటి దేశాలలో కూడా పేద ప్రజానీకానికి పరింపజేసే పెన్సనుకు ఇలాంటి నిబంధనలు విధించటాన్ని చూడలేదు.

అయితే, ‘అభివృద్ధిచెందిన ఆర్థిక వ్యవస్థకు చెందిన మనదేశ పాలకులు, అగ్రరాజ్యాల సరసకు చేరుకుంటున్నామని ప్రకటించు కుంటున్న పాలకులు-అసంఘటిత రంగంలోని నిరుపేదలైన, రక్షణ, భద్రతలైని కార్బూకులను ఇలాంటి బూటకపు పెన్సను పథకాలతో మోసగిస్తూ, వంచిస్తూ వున్నారు.

మనదేశ పాలకులు, పాలకువ్వాలు మనదేశంలో రక్షణ, భద్రతలు లేని నిరుపేద శ్రావిక ప్రజానీకంపట్ల అనుసరిస్తున్న మోసవారిత కుటీల విధానాలపట్ల కార్బూకోద్యమం అప్రమత్తంగా, మరింత చురుగ్గా వ్యవహార రించటంద్వారా ఆ విధానాలను వ్యతిరేకించాలి; తిప్పికొట్టాలి.